

partementet) er repræsenteret, afgav i august 1969 betænkning om registrerede revisorer (betænkning nr. 534/1969). På grundlag af betænkningen gennemførtes lov nr. 220 af 27. maj 1970 om registrerede revisorer; loven træder i kraft den 1. november 1970.

Fra bemærkningerne til det pågældende lovforslag citeres:

„Det forventes, at en gennemførelse af ordningen vil medføre en forbedring af særligt de mindre erhvervsvirksomheders muligheder for at få en kvalificeret regnskabsmæssig bistand. Der må antages at blive et stigende behov herfor, ligesom det påregnes, at skattemyndighederne vil kunne opnå en lettelse ved ligningsarbejdet gennem mere omhyggeligt og betryggende førte skatte-regnskaber.“

Spørgsmålet om behovet for at udelukke uegnede revisorer indgik i det før nævnte revisorudvalgs undersøgelser. Som bilag til betænkningen er trykt en skrivelse af 23. februar 1968, hvori finansministeriet (skattedepartementet) tilsluttede sig en sålydende udtalelse fra ligningsrådet:

„Det må antages, at der også i fremtiden vil være et betydeligt antal revisorer uden for de statsautoriserede revisorers kreds, der vil tilbyde deres bistand til skatteyderne. Blandt de ikke statsautoriserede revisorer findes dels velkvalificerede revisorer, dels revisorer, der kun i mere eller mindre begrænset omfang har forudsætninger for at bistå skatteyderne. Endelig er der også revisorer, om hvem man vil mene, at det er direkte uheldigt, at de bistår skatteyderne med deres skatteopgørelser.“

Man finder det af væsentlig betydning, at skatteyderne ved valg af revisor kan være sikret, at den pågældende er tilstrækkeligt kvalificeret, og at skattemyndighederne ved opfordring til en skatteyder til at søge revisorhjælp, hvor forholdene måtte tilsi det, kan henvise til en gruppe revisorer ud over de statsautoriserede revisorers kreds.

Som følge af det anførte vil man anse det for rigtigst, at velkvalificerede revisorer uden for de statsautoriserede revisorers kreds kan opnå en form for anerkendelse“.

I betænkningen side 25-26 udtales følgende:

„3. Behovet for udelukkelse af de uegnede revisorer.“

Det må konstateres at være den almindelige opfattelse, at en sanering af revisorstanden er ønskelig og nødvendig.

Ifølge sagens natur vil uegnede elementer inden for denne stand sædvanligvis være at finde blandt de ikke-statsautoriserede revisorer og igen her i den såkaldte „yderste del“ af denne gruppe — blandt de personer, der ofte betegner sig som „skatteeksperter“, „skattekonsulenter“ m. v., og som driver erhvervet som et bierhverv.

Erhvervsorganisationernes og skattemyndighedernes erfaringer viser, at ikke så få, der har behov for regnskabsmæssig bistand, får en meget ringe støtte hos deres revisorer. Der er fra alle sider enighed om, at der findes et stort behov for at udskille de helt uegnede revisorer. Disse er til skade for samfundet og vil erfaringsmæssigt kunne skade deres klienter ved en dårlig regnskabs- og skattemæssig vejledning.

Endvidere har såvel myndighederne som forbrugere af revisionsarbejde gjort uheldige erfaringer med revisorer, som uanset overtrædelser af straffelov og kontrollov fortsætter deres virksomhed uhindret, og som har kunnet gøre dette, fordi erhvervs-mæssig ydelse af regnskabsmæssig bistand er en virksomhed, som enhver frit kan udøve, ligesom selve betegnelsen „revisor“ ikke har kunnet forbeholdes de erhvervsdrivende revisorer.

Problemet er herefter, om nye mere rigoristiske straffe- og udelukkelsesbestemmelser må antages at kunne fremkalde den ønskede virkning. Sådanne bestemmelser vil nok kunne være medvirkende til at forbedre forholdene, men vil næppe kunne løse problemet fuldt ud. Hertil kommer, at sådanne bestemmelser næppe uden videre vil kunne forventes gennemført — i hvert fald ikke i tilstrækkeligt omfang — da dette bl. a. ville kunne få konsekvenser for andre liberale erhverv.

Der vil snarere på dette område kunne fremkaldes en sanering derved, at der etableres en godkendelses- eller autorisationsordning, der sætter publikum i stand til at finde frem til de egnede — eller rettere at undgå de uegnede revisorer.

Man må være opmærksom på, at såfremt en nyordning, der sigter mod at forbedre de ikke-statsautoriserede revisorers faglige kvalifikationer, tillige skal tilgodeses det